

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2014)0105

A földközi-tengeri térségben uralkodó helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről

Az Európai Parlament 2014. december 17-i állásfoglalása a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről (2014/2907(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az 1951-es Genfi Egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyvére,
- tekintettel a szíriai konfliktus keltette menekülthullám problémájának leküzdésére irányuló uniós és tagállami intézkedésekről szóló 2013. október 9-i állásfoglalására¹,
- tekintettel 2013. október 23-i állásfoglalására a Földközi-tenger térségét érintő migrációs hullámokról, különös tekintettel a Lampedusa közelében történt tragikus eseményekre²,
- tekintettel az Európai Parlament elnökének 2014. október 2–3. között Lampedusán tett látogatása során, a 2013. október 3-i tragédia évfordulója alkalmából tartott beszédére,
- tekintettel a Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága által küldöttségének a szíriai menekültek helyzetének értékelését célzó, Lampedusa szigetén tett 2011. novemberi és Jordániában tett 2013. februári látogatásáról készült jelentésére, valamint – különösen a Szíriából érkezett – menedékkérők és menekültek helyzetének értékelését célzó, Bulgáriában tett, 2014. januári látogatásáról készült jelentésére,

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0414.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0448.

- tekintettel a 2013. október 9-i plenáris ülésén folytatott, a Földközi-tenger térségére vonatkozó uniós migrációs politikákról szóló vitára, különöse tekintettel a Lampedusa közelében történt tragikus eseményekre,
- tekintettel a jelenlegi ciklus kezdete óta tartott alábbi vitákra: 2014. július 22-én az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságában a földközi-tengeri térséggel foglalkozó munkacsoport munkájáról szóló közlemény végrehajtásáról; 2014. szeptember 4-én a Frontex a Földközi-tenger térségében folytatott tevékenységeiről és a földközi-tengeri térséggel foglalkozó munkacsoportról; 2014. szeptember 24-én a Bizottságnak a bevándorlásról és a menekültügyről szóló ötödik éves jelentéséről¹ (2013), valamint az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalnak (EASO) az Európai Unió menekültügyi helyzetéről szóló éves jelentéséről (2013);
- tekintettel a Bizottság 2013. december 4-i közleményére a földközi-tengeri térséggel foglalkozó munkacsoport munkájáról²;
- tekintettel az Európai Tanács 2013. december 20-i következtetéseire,
- tekintettel a földközi-tengeri térséggel foglalkozó munkacsoport munkájáról szóló közlemény végrehajtásáról szóló 2014. május 22-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra³,
- tekintettel az Európai Tanács által a 2014. június 26–27-i ülésén elfogadott következtetésekre, melyekben meghatározta a jogalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatásokat, amelyeket az elkövetkező évek során a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területén alkalmazni kell⁴,
- tekintettel a Juncker elnök által a Parlament 2014. július 15-i plenáris ülésén ismertetett, a következő Európai Bizottságnak szóló politikai iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az európai bevándorlási politikáról szóló, 2014. szeptember 11-i véleményére⁵,
- tekintettel a migrációs ügyekért, az uniós belügyekért és az uniós polgárságért felelős biztos, Avramopoulos úr által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság előtti, 2014. szeptember 30-i meghallgatásán tett kötelezettségvállalásokra,
- tekintettel a Tanács „Fellépés a migrációs áramlások jobb kezelése érdekében” című, 2014. október 10-én elfogadott következtetéseire,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének (PACE) „A Földközi-tengeren történt halálesetek” című 2012. áprilisi jelentésére,
- tekintettel az ENSZ migránsok emberi jogaival foglalkozó különleges előadójának éves jelentéseire, különösen „Az Európai Unió külső határainak igazgatása és annak hatásai a migránsok emberi jogaira” című 2013. áprilisi jelentésére, valamint a 2014 áprilisában

¹ COM(2014)0288.

² COM(2013)0869.

³ SWD(2014)0173, 1. és 2. rész.

⁴ EUCO 79/14.

⁵ REX/414.

közzétett, a migránsok munkahelyi kizsákmányolásáról szóló jelentésére;

- tekintettel Ószentsége Ferenc pápának a Parlamentben tett 2014. november 25-i látogatása alkalmával mondott beszédére,
 - tekintettel a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-000078/2014 – B8-0037/2014 és O-000079/2014 – B8-0038/2014),
 - tekintettel a földközi-tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló, a Parlamentben 2014. november 25-én megtartott vitára,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Nemzetközi Migrációs Szervezet¹ szerint 2014 első kilenc hónapjában legalább 3 072 ember vesztette életét a Földközi-tengerben, ami ismét rávilágít arra, hogy mindent meg kell tenni a veszélyben lévők életének megmentésére, továbbá felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy a tagállamoknak be kell tartaniuk nemzetközi kötelezettségeiket a tengeri mentés területén;
- B. mivel a jelentések szerint mintegy 500 migránst gyilkoltak meg, amikor az őket Egyiptomból az Európai Unió területére szállító hajónak embercsempészek egy másik hajóval szándékosan nekiütköztek és azt elsüllyesztették; mivel az embercsempészek és emberkereskedők kihasználják az illegális migrációt, és mivel ezek a hálózatok súlyosan veszélyeztetik a migránsok életét és kihívást jelentenek az EU számára;
- C. mivel Olaszország által a Földközi-tenger térségében zajló humanitárius mentési tevékenységek fokozása céljából indított, „Mare Nostrum” elnevezésű járőrszolgálati, mentési és felügyeleti művelet 364 nap alatt 150 810 migráns életét mentette meg²; mivel az olasz kormány bejelentette a Mare Nostrum művelet fokozatos felszámolására irányuló szándékát;
- D. mivel a Frontex által koordinált „Triton” közös művelet 2014. november 1-jén vált teljes mértékben működőképessé, és mivel nem világos, hogy a tagállamok a jövőben hogyan járulnak hozzá a művelethez;
1. elismeri, hogy fontos a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés kialakítása;
 2. megismétli, hogy az EU-nak a felelősség igazságos elosztására és szolidaritásra kell törekednie azon tagállamok irányában, amelyek akár abszolút értelemben, akár arányosan a legnagyobb számú menekültet és menedékkérőt fogadják (az EUMSZ 80. cikkének megfelelően); emlékeztet az EUMSZ 78. és 79. cikkéből eredő kötelezettségekre;

¹ Fatal Journeys: Tracking Lives Lost during Migration, IOM, 2014.

² <http://www.marina.difesa.it/EN/operations/Pagine/MareNostrum.aspx>

3. sajnálatának ad hangot a földközi-tengeri térségben bekövetkezett tragikus halálesetek miatt; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a további tengeri halálesetek megakadályozása érdekében; tudatában van annak, hogy biztosítani kell a kutatási és mentési kötelezettségek tényleges teljesítését, és e célból szükséges e műveletek megfelelő finanszírozása közép- és hosszú távon;
4. szükségesnek véli a határpolitika és a biztonság megerősítésének megfontolását, valamint annak átgondolását, hogy hogyan lehetne javítani a Frontex és az EASO jövőbeli szerepét; kéri a tagállamokat, hogy továbbra is mutassanak szolidaritást és tegyenek tanúbizonyságot elkötelezettségükről azáltal, hogy megfelelő mértékben hozzájárulnak a szóban forgó ügynökségek költségvetéséhez és műveleteihez;
5. emlékeztet rá, hogy a tagállamoknak szigorú büntetőjogi szankciókat kell meghatározniuk a mind az Unióba irányuló, mind a tagországok közötti emberkereskedelemmel és embercsempészettel, valamint a kiszolgáltatott migránsokat az Unióban kihasználó egyénekekkel és csoportokkal szemben, továbbá hogy széleskörű tájékoztató kampányokat kell indítaniuk annak érdekében, hogy felhívják az életüket embercsempészekre bízók vagy az emberkereskedelem áldozatai figyelmét az általuk vállalt kockázatok jellegére;
6. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni a jogszerű migráció további lehetőségeit;
7. úgy véli, hogy meg kell vizsgálni az áttelepítés jó példáit – amilyen például a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet 17. cikkében megállapított önkéntes áttelepülési program – követő jövőbeli kezdeményezések lehetőségeit; emlékeztet rá, hogy az áttelepítési programok végrehajtására hajlandó tagállamok uniós finanszírozásban részesülnek;
8. hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni a harmadik országokkal (köztük Szubszaharai-Afrika, Észak-Afrika és a Közel-Kelet országaival) való a humanitárius, pénzügyi és politikai segítségnyújtás – ezen belül adott esetben a bűnüldözés – terén való együttműködéssel kapcsolatos átfogó stratégiát; továbbá kéri a regionális védelmi, az áttelepítési és visszatérési politikák, köztük a mind a származási országok, mind a tranzitországok migrációkezelési megállapodásai szerepének tisztázását a migráció alapvető okainak kezelése céljából; hangsúlyozza, hogy a harmadik országoknak be kell tartaniuk a tengeri mentésre vonatkozó nemzetközi jogszabályokból fakadó kötelezettségeiket, valamint gondoskodniuk kell a menekültek védelméről és az alapvető jogok tiszteletben tartásáról;
9. sürgeti az Unióban való menedékre és védelemre nem jogosultak ügyeinek a harmadik – tranzit- és származási – országokkal való együttműködésben való gyors feldolgozása lehetőségének megfontolását, biztosítva az erőforrások legjobb, a védelemre szorultak érdekében történő felhasználását; hangsúlyozza az önkéntes visszatérési politikák ösztönzésének szükségességét, biztosítva ugyanakkor a migránsok jogainak védelmét és az EU menekültügyi rendszeréhez való biztonságos és törvényes hozzáférést;
10. véleménye szerint részletes elemzést kell készíteni arról, hogy hogyan használják fel a belügyi alapokat, így a szükséghelyzeti alapokat is ebben az összefüggésben, különös tekintettel a menekültügy és a migráció, a határellenőrzés, az embercsempészettel és az emberkereskedelemmel szembeni küzdelem és a visszatérés területén hozandó intézkedésekre, valamint elemzést kell készíteni az uniós kül- és fejlesztési politikákra

előirányzott alapokról;

11. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy miként biztosítható a közös európai menekültügyi rendszer végrehajtása – így, amennyiben szükséges és elő van írva, a korai előrejelző, készenléti és válságkezelési mechanizmus elindítása (a 604/2013/EU rendelet 33. cikke), vagy a kötelességzegési eljárások használata azokban az esetekben, amikor az uniós jogszabályokat nem hajtják végre megfelelően – valamint hogy hogyan biztosíthatók a befogadásra, az eljárásokra és az elbírálásra vonatkozó EU-szerte közös hatékony normák, amelyek megvédik a leginkább kiszolgáltatott személyeket és ösztönzik a menekültek társadalmi befogadását;
12. utasítja illetékes bizottságát, hogy további – például meghallgatások tartására és eseti küldöttségekre szánt – források bevonásával értékelje a szóban forgó különböző politikákat, , dolgozzon ki ajánlásokat, és 2015 vége előtt stratégiai saját kezdeményezésű jelentés formájában számoljon be a plenáris ülés előtt;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.